

UCHWAŁA NR III/33/2018

Rady Powiatu Szamotulskiego
z dnia 28 grudnia 2018 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Dyrektora Zespołu Szkół Nr 1 Gimnazjum i Liceum im. ks. Piotra Skargi w Szamotułach.

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. 2018, poz. 995 z późn. zm.) oraz art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. 2018, poz. 2096 z późn. zm.) Rada Powiatu Szamotulskiego uchwala, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi Pana W W z dnia 12 września 2018 r. na Dyrektora Zespołu Szkół Nr 1 Gimnazjum i Liceum im. ks. Piotra Skargi w Szamotułach, panią Justynę Szaniawską-Budaj, dotyczącej prowadzonej polityki kadrowej, skargę uznaje się za bezzasadną.

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Niniejszą uchwałę wraz z uzasadnieniem przesyła się Skarżącemu tytułem zawiadomienia o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu Szamotulskiego.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Radosław Łąszka

UZASADNIENIE

Pan W W , pismem z dnia 12 września 2018 r., doręczonym 13 września 2018 r. do Wielkopolskiego Kuratora Oświaty złożył skargę na działania Pani Justyny Szaniawskiej-Budaj, Dyrektora Zespołu Szkół Nr 1 – Gimnazjum i Liceum im. ks. Piotra Skargi w Szamotułach (dalej: „Zespół Szkół nr 1”). Wielkopolski Kurator Oświaty pismem z dnia 19 września 2018 r., doręczonym do Starostwa Powiatowego w Szamotułach 21 września 2018 r., działając na podstawie art. 231 kpa, przekazał skargę Przewodniczącej Rady Powiatu Szamotulskiego, tj. organowi właściwemu do rozpoznania skargi w części dotyczącej nieprawidłowości o charakterze organizacyjnym i administracyjno-finansowym. Skarżący został poinformowany na podstawie art. 237 § 4 w zw. Z art. 36 § 1 kpa pismem z dnia 8 października 2018 r. o niezafatwieniu sprawy w terminie, z uwagi na konieczność zbadania i przeanalizowania zarzutów poruszonych w skardze.

Przewodnicząca Rady Powiatu pismem z 11 października 2018 r. złożyła pismo do Kuratora Oświaty w Poznaniu z prośbą o wskazanie, w jakiej części i w jakim zakresie skarga będzie rozpoznawana przez Wielkopolskiego Kuratora Oświaty oraz o udostępnienie informacji o wyniku postępowania. We wniosku wskazano, iż bez szczegółowego uzasadnienia zakresu rozpoznawanej skargi przez Kuratorium Oświaty w Poznaniu, nie istnieje możliwość rozpatrzenia we właściwy sposób skargi, w której kwestionowana jest podstawa zwolnienia z pracy.

Wielkopolski Kurator Oświaty pismem z 22 października 2018 r., doręczonym 24 października 2018 r. wskazał, iż Rada Powiatu Szamotulskiego zobowiązana jest rozstrzygnąć kwestię zasadności skargi w zakresie wynikającym z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (Dz. U. 2018, poz. 966 z późn. zm.). W świetle tych przepisów, organ prowadzący szkołę lub placówkę sprawuje nadzór nad jej działalnością w zakresie spraw finansowych i administracyjnych, z uwzględnieniem odrębnych przepisów. Temu nadzorowi podlega w szczególności:

- 1) prawidłowość dysponowania przyznanymi szkole lub placówce środkami budżetowymi oraz pozyskanymi przez szkołę lub placówkę środkami pochodzącymi z innych źródeł, a także gospodarowania mieniem;

- 2) przestrzeganie obowiązujących przepisów dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy pracowników i uczniów;
- 3) przestrzeganie przepisów dotyczących organizacji pracy szkoły i placówki.

Jednocześnie Wielkopolski Kurator Oświaty załączył pismo z dnia 19 września 2018 r. adresowane do Skarżącego, z którego wynika, iż kwestie dotyczące ewentualnego sporu pomiędzy pracodawcą, którym jest – na podstawie art. 68 ust. 5 pkt. 1 ustawy Prawo oświatowe – dyrektor szkoły, a pracownikiem, rozstrzyga sąd pracy. Natomiast oceny ewentualnego uporczywego lub złośliwego naruszenia praw pracownika wynikających ze stosunku pracy może dokonać na podstawie złożonego zawiadomienia o przestępstwie z art. 218 § 1 a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. kodeks karny (t.j. Dz. U. 2018, poz. 1600) może podjąć właściwy organ ścigania.

Biorąc pod uwagę powyższe, działając na podstawie art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. 2018, poz. 2096) skarga została przekazana do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, która, po zapoznaniu się z jej treścią i zgromadzeniu niezbędnych informacji wyznaczyła posiedzenie na dzień 6 grudnia 2018 r., na które zaprosiła zarówno Skarżącego jak i Dyrektora Zespołu Szkół nr 1. Komisja stwierdziła, iż jest władna rozpatrzyć skargę w granicach wynikających z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (Dz. U. 2018, poz. 966 z późn. zm.), zgodnie z treścią ww. pism Wielkopolskiego Kuratora Oświaty.

Skarżący, prawidłowo poinformowany o terminie posiedzenia Komisji (pismo doręczono 29 listopada 2018 r.), nie stawił się. Nie usprawiedliwił również przyczyn nieobecności oraz nie zaproponował innego terminu umożliwiającego mu wzięcie udziału w posiedzeniu. Nie przedstawił też w formie pisemnej żadnych dodatkowych informacji ponad te, wskazane w skardze.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji, po przeanalizowaniu skargi i zapoznaniu się z wyjaśnieniami Dyrektora Zespołu Szkół Nr 1, a także stanowiskiem i dokumentacją przedłożoną przez Dyrektora Zespołu Szkół Nr 1 oraz Dyrektora Wydziału Edukacji, Spraw Obywatelskich, Kultury, Sportu i Turystyki Starostwa Powiatowego w Szamotułach, oceniła skargę na drugim posiedzeniu Komisji, w dniu 13 grudnia 2018 r.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji ustaliła następujący stan faktyczny i prawny.

Skarżący był zatrudniony w okresie od dnia 23 stycznia 2006 r. w Zespole Szkół Nr 1 – Gimnazjum i Liceum im. ks. Piotra Skargi w Szamotułach na stanowisku nauczyciela

matematyki i informatyki w wymiarze pełnego etatu na czas nieokreślony. Stosunek pracy został rozwiązany na podstawie art. 225 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. wprowadzającej Prawo oświatowe (Dz. U. 2017, poz. 60 z późn. zm.). Zakończenie stosunku pracy zostało uzasadnione zmniejszeniem liczby godzin z przedmiotów matematyka i informatyka, będącej wynikiem wprowadzanej reformy w systemie oświaty i wygaszania kształcenia w gimnazjach.

Po analizie przedłożonej dokumentacji dotyczącej liczby godzin dla nauczycieli z przedmiotów matematyka i informatyka przygotowanej w miesiącu kwietniu 2018 r. w Zespole Szkół nr 1, Komisja stwierdziła, iż liczba godzin z przedmiotów matematyka i informatyka – ze względu na zmniejszenie liczby oddziałów w kolejnym roku szkolnym 2018/2019 r. zmniejszy się. Wszyscy nauczyciele zostali informowani o możliwości ograniczenia ich etatów bądź konieczności przejścia w stan nieczynny na radach pedagogicznych. Mając świadomość utworzenia mniejszej liczby oddziałów w kolejnym roku szkolnym, Dyrektor Zespołu Szkół nr 1 wydała Zarządzenie nr 3 z 28 marca 2018 r., wprowadziła kryteria oceny pracowników, pozwalające na podjęcie decyzji w sprawie ewentualnego ograniczenia zatrudnienia lub wypowiedzenia stosunku pracy z przyczyn organizacyjnych szkoły (brak godzin).

Powyższe miało zagwarantować sprawiedliwą ocenę pracy wszystkich osób objętych weryfikacją z uwzględnieniem prawa każdego pracownika do równego traktowania. W momencie przygotowania siatki organizacyjnej z godzinami zajęć w kwietniu 2018 r., dyrekcja szkoły dysponowała informacją o utworzeniu 5 oddziałów. Liczba klas pozwoliła na rozdysponowanie godzin w nauczaniu matematyki dla dwóch etatów. Dyrektor wzięła pod uwagę prośbę uczniów z klas maturalnych, by nie zmieniać nauczyciela prowadzącego. Odnosząc się do przedmiotu informatyka, Dyrektor Zespołu Szkół nr 1 rozdysponowała 3 godziny nauczycielowi chemii, posiadającemu kwalifikacje do nauczania tego przedmiotu, co pozwoliło mu na zachowanie pełnego etapu. Z powyższych względów Skarżącego ujęto wśród nauczycieli w stanie nieczynnym.

Na etapie prognozowania godzin, Dyrektor Zespołu Szkół nr 1 wzięła pod uwagę konieczność zapewnienia pełnego etatu dla każdego nauczyciela. Dyrektor Zespołu Szkół nie miała podstaw do ujęcia godzin w ramach nauczania indywidualnego, gdyż orzeczenia z właściwej Poradni Psychologiczno-Pedagogicznych są wydawane na okres do 12 m-cy, w związku z czym zostały dostarczone przez uczniów po przyjęciu arkuszy organizacyjnych, w sierpniu 2018 r.

Powyższe znalazło potwierdzenie w arkuszu organizacyjnym pracy Zespołu Szkół nr 1 przekazanym do Wydziału Edukacji, Spraw Obywatelskich, Kultury, Sportu i Turystyki Starostwa Powiatowego w kwietniu 2018 r., który potwierdził poprawne przygotowanie dokumentu. Ustalono, iż arkusz organizacyjny został zaakceptowany przez Starostę Szamotulskiego, zgodnie z § 17 ust. 6 i 7 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 17 marca 2017 r. w sprawie szczegółowej organizacji publicznych szkół i publicznych przedszkoli (Dz. U. 2017, poz. 649) a Wielkopolski Kurator Oświaty nie wniósł do niego uwag.

Odnosząc się do zarzutu związanego z brakiem uwzględnienia przez Dyrektora Zespołu Szkół nr 1 wykształcenia Skarżącego z przedmiotu „zajęcia techniczne” w siatce godzin, Komisja wzięła pod uwagę, iż Skarżący w momencie konstruowania arkusza organizacyjnego na nowy rok szkolny, co miało miejsce 10 kwietnia 2018 r., nie poinformował pracodawcy o realizowanych studiach podyplomowych. Nie uwzględnił ich również w analizie pracy. Przekazał tę informację dopiero w piśmie z dnia 14 maja 2018 r., jednak w tamtej dacie nie posiadał jeszcze kwalifikacji. Ponadto, z analizy i programu studiów podyplomowych „Technika w szkole” wynika, iż studia te przygotowywały go do nauczania w klasach 7 i 8 szkoły podstawowej. W klasach siódmej i ósmej szkoły podstawowej, która jest w zespole szkół nie ma techniki zgodnie z ramowym planem nauczania dla szkoły podstawowej (załącznik nr 1 do Rozporządzenia MEN z dnia 28 marca 2017r. (poz. 703). Przedmiot w gimnazjum nazywa się „zajęcia techniczne”, a nie technika. Komisja stwierdziła tym samym, iż Dyrektor Zespołu Szkół nr 1, przygotowując arkusz organizacyjny na rok szkolny 2018 /2019 nie mógł przydzielić godzin z przedmiotu zajęcia techniczne nauczycielowi, który nie posiadał uprawnień do nauczania tego przedmiotu, ani też nie informował dyrektora, że takie uprawnienia nabędzie.

Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, iż zarzut związany z prowadzeniem nieprawidłowej polityki kadrowej, skutkującej powstaniem ewentualnych nieprawidłowości w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących organizacji pracy szkoły i placówki na podstawie art. 57 ust. 1) pkt 3) ustawy Prawo oświatowe, nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem Dyrektor Zespołu Szkół nr 1 przestrzegała przepisów dotyczących organizacji pracy szkoły, w tym w szczególności zachowała termin przygotowania arkuszy organizacyjnych.

Należy zwrócić uwagę, iż Skarżący w treści pisma odwołuje się do liczby godzin, liczby oddziałów wg stanu na wrzesień 2018 r., tj. po rozwiązaniu z nim stosunku pracy. W opinii Komisji ds. Skarg, Wniosków i Petycji, działania Dyrektora Zespołu Szkół Nr 1

należy ocenić na podstawie informacji posiadanych przez nią w marcu i kwietniu 2018 r. Była bowiem zobowiązana do przedłożenia organowi nadzoru, na podstawie § 17 ust. 6 ww. Rozporządzenia MEN arkuszy organizacyjnych. Co więcej, Skarżący mógł przyjąć zaproponowany mu stan nieczynny w piśmie z dnia 8 maja 2018 r. Zgodnie z art. 225 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r., poz. 60 z późn. zm.), nauczyciela gimnazjum prowadzonego przez jednostkę samorządu terytorialnego, zatrudnionego na podstawie mianowania lub umowy o pracę na czas nieokreślony, którego dalsze zatrudnienie w gimnazjum w roku szkolnym 2018/2019 nie jest możliwe ze względu na zmiany organizacyjne powodujące wygaszenie kształcenia w gimnazjum, przenosi się w stan nieczynny z dniem 1 września 2018 r. albo rozwiązuje się z nim stosunek pracy, jeżeli nauczyciel nie wyrazi zgody na przeniesienie w stan nieczynny. Skarżący mógł zgodzić się na przejście w stan nieczynny.

Wówczas, w razie gdyby w Zespole Szkół Nr 1 doszłoby do utworzenia dodatkowych oddziałów, pozostawałby w dalszym zatrudnieniu. Należy zauważyć, iż w okresie pozostawania w stanie nieczynnym, nauczyciel zachowuje prawo do comiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego oraz prawo do innych świadczeń pracowniczych, w tym dodatków socjalnych, o których mowa w art. 54 ustawy – Karta Nauczyciela, do czasu wygaśnięcia stosunku pracy bądź jej podjęcia. Skarżący został poinformowany o przysługujących mu uprawnieniach, lecz z nich nie skorzystał. Został również poinformowany o odprawie przysługującej na podstawie art. 225 ust. 11 Ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 60 ze zm.) w wysokości sześciomiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

W opinii Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Dyrektor Zespołu Szkół Nr 1 przeprowadził w sposób poprawny procedurę rozwiązania stosunku pracy ze Skarżącym, tym samym ewentualny zarzut niewłaściwej organizacji pracy szkół bądź niewłaściwego wydatkowania środków publicznych, nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących zwolnienia Skarżącego w związku z ewentualnym konfliktem z Dyrektorem Zespołu Szkół Nr 1 czy też umożliwieniu dodatkowego dochodu emerytom, należy wskazać, iż Rada Powiatu Szamotulskiego nie jest organem kompetentnym do oceny zasadności skargi w tym zakresie. Niejednokrotnie w swoim orzecznictwie Sąd Najwyższy potwierdzał, że prowadzenie polityki kadrowej należy do kompetencji dyrektora szkoły (tak m.in. w wyroku SN z dn. 05.11.1998 r., I PKN 420/98, OSNAPiUS 1999/24/784; w wyroku z dn. 12.09.2000 r., I PKN 26/00, Pr. Pracy 2001/3,

s.32). Dotyczy to także doboru nauczycieli do zwolnienia. Wobec powyższego należy stwierdzić, iż ewentualną ocenę postępowania może przeprowadzić tylko i wyłącznie sąd pracy. Powyższe potwierdza dorobek judykatury (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 1997 r., I PKN 399/97, OSNAPiUS 1998 nr 18, poz. 541; z dnia 10 stycznia 2002 r., I PKN 771/00, OSNAPiUS - wkł. 2002 nr 10, poz. 4).

Mając na uwadze powyższe, należy uznać, że złożona skarga jest w całości bezzasadna.

Rada Powiatu Szamotulskiego poucza Skarżącego o treści art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, który stanowi, iż w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania Skarżącego.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Radosław Łanoszka

